

DOMSTOLENS DOM (fjärde avdelningen)

den 28 februari 2008^{*}

I mål C-398/05,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, framställd av Finanzgericht Düsseldorf (Tyskland) genom beslut av den 2 november 2005, som inkom till domstolen den 15 november 2005, i målet

AGST Draht- und Biegetechnik GmbH

mot

Hauptzollamt Aachen,

meddelar

DOMSTOLEN (fjärde avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden K. Lenaerts samt domarna G. Arestis (referent), R. Silva de Lapuerta, J. Malenovský och T. von Danwitz,

^{*} Rättegångsspråk: tyska.

generaladvokat: E. Sharpston,
justitiesekreterare: handläggaren B. Fülöp,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 21 juni 2007,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

- AGST Draht- und Biegetechnik GmbH, genom P. Henseler och T. Lieber, Rechtsanwälte,
- Europeiska unionens råd, genom J.-P. Hix, i egenskap av ombud, biträdd av G. Berrisch, Rechtsanwalt,
- Europeiska gemenskapernas kommission, genom T. Scharf och K. Gross, båda i egenskap av ombud,

med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till avgörande,

följande

Dom

- ¹ Begäran om förhandsavgörande avser giltigheten av rådets förordning (EG) nr 1599/1999 av den 12 juli 1999 om införande av en slutgiltig utjämningstull och slutgiltigt uttag av den provisoriska tull som införts på import av tråd av rostfritt stål med en diameter av minst 1 mm med ursprung i Indien och om avslutande av förfarandet rörande import av tråd av rostfritt stål med en diameter av minst 1 mm med ursprung i Republiken Korea (EGT L 189, s. 1).
- ² Begäran har framställts i ett mål mellan AGST Draht- und Biegetechnik GmbH (nedan kallat AGST) och Hauptzollamt Aachen (nedan kallad Hauptzollamt) angående Hauptzollamts beslut att påföra AGST en utjämningstull med anledning av import av tråd av rostfritt stål med en diameter av minst 1 mm, som klassificerats enligt undernummer 7223 00 19 i Kombinerade nomenklaturen (nedan kallad KN) med ursprung i Indien.

Tillämpliga bestämmelser

- ³ Bestämmelserna om Europeiska gemenskapens införande av utjämningstullar återfinns i rådets förordning (EG) nr 2026/97 av den 6 oktober 1997 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EGT L 288, s. 1), i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 461/2004 av den 8 mars 2004 (nedan kallad grundförordningen).

4 I artikel 1.1 i grundförordningen föreskrivs följande:

”En utjämningstull får införas för att kompensera för en subvention som direkt eller indirekt har beviljats för tillverkning, export eller transport av en produkt vars övergång till fri omsättning inom gemenskapen vållar skada.”

5 Artikel 8.7 i nämnda förordning har följande lydelse:

”Andra kända faktorer än den subventionerade importen som samtidigt med denna skadar gemenskapsindustrin skall också granskas för att den skada som vållas av dessa faktorer inte skall tillskrivas den subventionerade importen enligt punkt 6. Faktorer som i detta sammanhang kan betraktas som relevanta är bland annat volymen och priserna på den ickesubventionerade importen, minskad efterfrågan eller förändringar i konsumtionsmönstren, restriktiva handelsbruk som tillämpas av producenterna i tredje land och i gemenskapsländer, konkurrens mellan dessa producenter, den tekniska utvecklingen samt gemenskapsindustrins exportresultat och produktivitet.”

Förordning nr 1599/1999

6 Europeiska gemenskapernas kommission antog den 23 mars 1999 förordning (EG) nr 618/1999 om införande av en provisorisk utjämningstull på import av tråd av rostfritt stål med en diameter av minst 1 mm med ursprung i Republiken Indien och Republiken Korea (EGT L 79, s. 25) (nedan kallad den provisoriska förordningen).

- 7 Därefter antog rådet den 12 juli 1999 förordning nr 1599/1999 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import med ursprung i Indien och om avslutande av förfarandet rörande import med ursprung i Republiken Korea.
- 8 I ett annat förfarande som rörde stänger av rostfritt stål antog rådet den 13 november 1998 förordning (EG) nr 2450/98 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av stänger av rostfritt stål med ursprung i Indien och om slutgiltigt uttag av den provisoriska tullen (EGT L 304, s. 1). Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt ogiltigförklarade denna förordning genom dom av den 19 september 2001 i mål T-58/99, Mukand m.fl. mot rådet (REG 2001, s. II-2521).

Twisten i målet vid den nationella domstolen och giltighetsfrågan

- 9 AGST är en av de största tillverkarna i Tyskland av mjuk tråd av rostfritt stål. Den 7 augusti och den 17 november 2000 deklarerade AGST hos Hauptzollamt tråd av rostfritt stål med en diameter av minst 1 mm (motsvarande undernummer 7223 00 19 i KN) så att varan skulle kunna övergå till fri omsättning.
- 10 AGST uppgav att produkterna ursprungligen kom från Förenade Arabemiraten. AGST lade därvid fram fakturor som ställts till bolaget av Link Middle East Ltd, jämte ursprungsintyg enligt formulär typ A utvisande att produkterna hade tillverkats i Förenade Arabemiraten.

- 11 En utredning som gjorts av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF) gav emellertid vid handen att det i själva verket var Indien som var de importerade produkternas ursprungsland. OLAF fann nämligen att den tråd av rostfritt stål som Link Middle East Ltd hade importerat till gemenskapen mellan juni 1999 och december 2000 hade tillverkats av bolaget Venus Wire Industries Ltd i Mumbai (Indien).
- 12 Med stöd av förordning nr 1599/1999 beslutade Hauptzollamt den 30 juli 2003 att i efterhand påföra en tull och en utjämningstull beträffande nämnda tulldeklarationer. Den påförda tullen uppgick till 4 034,79 DEM och utjämningstullen till 59 513,21 DEM.
- 13 AGST begärde omprövning, men Hauptzollamt beslutade den 29 juni 2004 att inte ändra sitt beslut om påförande av dessa belopp. AGST överklagade den 21 juli 2004 till Finanzgericht Düsseldorf. Till stöd för sitt överklagande gjorde AGST bland annat gällande att det var rättsvidrigt att i efterhand påföra en utjämningstull, eftersom förordning nr 1599/1999 inte är giltig.
- 14 Finanzgericht Düsseldorf beslutade därför att vilandeförklara målet och ställa följande giltighetsfråga till EG-domstolen:

”Är förordning ... nr 1599/1999 ... ogiltig, såvitt det enligt denna förordning skall uttas utjämningstull avseende den tråd av stål som Venus Wire Industries Ltd i Mumbai (Indien) tillverkat och som klassificeras enligt [under]nummer 7223 00 19 i [KN]?”

Prövning av giltighetsfrågan

- 15 Av handlingarna i målet framgår att Finanzgericht Düsseldorf har ställt sin fråga för att få klarhet i huruvida förordning nr 1599/1999 är ogiltig, eftersom Europeiska unionens råd gjorde en uppenbart felaktig bedömning vid sin prövning av om gemenskapsindustrin hade vållats skada och om det fanns något orsakssamband mellan denna skada och den subventionerade importen av tråd av rostfritt stål. Finanzgericht Düsseldorf har därvid frågat sig om förstainstansrättens dom i det ovannämnda målet Mukand m.fl. mot rådet, genom vilken förordning nr 2450/98 ogiltigförklarades och som rörde stänger av rostfritt stål med ursprung i Indien som klassificerats i undernumren 7222 20 11, 7222 20 21, 7222 20 31 och 7222 20 81 i KN, kan tillämpas i förevarande mål för att avgöra om förordning nr 1599/1999 är giltig.

Parternas argument

- 16 AGST anser att förordning nr 1599/1999 är ogiltig på grund av att rådet gjorde en uppenbart felaktig bedömning vid sin prövning av om gemenskapsindustrin hade vållats skada och om det fanns något orsakssamband mellan denna skada och den subventionerade importen av tråd av rostfritt stål. Gemenskapsinstitutionerna beaktade nämligen inte i tillräcklig utsträckning den invändning som hade framställts av de indiska exporterande tillverkarna. Denna invändning bestod i att de företag i gemenskapen som tillverkar platta produkter av rostfritt stål hade tillfogat gemenskapsindustrin skada genom att bilda en "legeringspåslagskartell".

- 17 Vid förhandlingen gjorde AGST gällande att såvitt avser dessa platta produkter så höjdes legeringspåslaget, som är en koefficient som integreras i beräkningen av priset på stålprodukter, på ett konstgjort sätt med en avkastningsfaktor på 1.35. Legeringspåslaget på ståltråd fastställdes genom att legeringspåslaget på platta produkter även multiplicerades med 1.35, vilket oundvikligen ledde till en höjning av legeringspåslaget på ståltråd.
- 18 AGST anser vidare att det finns skäl att tillämpa förstainstansrättens dom i det ovannämnda målet Mukand m.fl. mot rådet analogt och att förklara att förordning nr 1599/1999 är ogiltig.
- 19 I detta avseende har AGST gjort gällande att i fråga om förekomsten av legeringspåslagskartellen avseende platta produkter så saknar det relevans att ståltråd inte tillverkas av platta produkter eller att tillverkare av respektive produkter inte alltid är desamma. Kommissionen har redan konstaterat att denna kartell finns. Denna kartell har, vilket även förstainstansrätten kom fram till i sin dom i det ovannämnda målet Mukand m.fl. mot rådet, påverkat priset på stänger av rostfritt stål.
- 20 AGST anser att denna kartell även haft inverkan på priserna på tråd av rostfritt stål. Det finns inte någon skillnad mellan stänger av rostfritt stål eller tråd av rostfritt stål, eftersom båda två klassificeras som långa produkter. På grund av betydelsen av platta produkter bestäms i övrigt prisutvecklingen på marknaderna för rostfritt stål mycket ofta av prisbeslut som fattas av företag som tillverkar dessa produkter.
- 21 AGST har gjort gällande att samma motivering återfinns i skälen i förordning nr 1599/1999 som i skälen i förordning nr 2450/98, vilken ogiltigförklarades genom förstainstansrättens dom i det ovannämnda målet Mukand m.fl. mot rådet.

- 22 Eftersom det inte finns någon skillnad mellan stänger av rostfritt stål och tråd av rostfritt stål har legeringspåslagskartellen påverkat priset på tråd av rostfritt stål i samma utsträckning som priset på stänger av rostfritt stål. Den uppenbart oriktiga bedömning som rådet gjorde när det antog förordning nr 2450/98 (som gällde subventionerad import av stänger av rostfritt stål) gjorde rådet således även då det antog förordning nr 1599/1999.
- 23 Kommissionen har däremot gjort gällande att gemenskapsinstitutionerna undersökte, såväl i den provisoriska förordningen som i förordning nr 1599/1999, de invändningar som framstälts av de indiska tillverkarna rörande förekomsten av en legeringspåslagskartell mellan de företag i gemenskapen som tillverkar platta produkter.
- 24 Kommissionen har i detta avseende påpekat att den konstaterade i bland annat skälen 212–216 i den provisoriska förordningen att tråd av rostfritt stål inte framställs av platta produkter och att jämförelsen av de försäljningspriser som tillämpas av tillverkarna inom gemenskapsindustrin gav vid handen att försäljningspriserna för identiska referenstyper varierar.
- 25 I skälen anges i övrigt att legeringspåslagskartellen endast utgjorde en liten procentuell andel av det totala priset för tråd av rostfritt stål. Rådet har enligt kommissionen därefter bekräftat dessa slutsatser i skäl 93 i den slutgiltiga förordningen nr 1599/1999.
- 26 Rådet och kommissionen anser vidare att förstainstansrättens slutsatser i domen i det ovannämnda målet *Mukand m.fl.* mot rådet inte kan tillämpas i målet vid den nationella domstolen för att avgöra huruvida förordning nr 1599/1999 är giltig.

Gemenskapsinstitutionerna gjorde i detta avseende en riktig bedömning i denna förordning då de kom fram till att legeringspåslaget, som endast utgjorde en liten procentuell andel av det totala priset för ifrågavarande produkter, inte påverkade tillförlitligheten av de vägda genomsnittliga slutpriserna vid fastställandet av skadan på gemenskapsindustrin.

27 Rådet och kommissionen har under alla omständigheter angett att det inte gjordes någon uppenbart felaktig bedömning i samband med påpekandena som grundade sig på de vägda genomsnittliga slutpriserna i förordning nr 1599/1999 och rörande skadan samt orsakssambandet mellan skadan och den subventionerade importen av de produkter som är föremål för prövning i målet vid den nationella domstolen.

28 Vad gäller fastställandet av skadan var två faktorer av grundläggande betydelse, nämligen dels ett betydande prisunderskridande när det gällde import från Indien, dels betydligt sjunkande försäljningspriser inom gemenskapsindustrin. Även om det antogs att legeringspåslaget höjde samtliga nettopriser inom gemenskapen och att denna prishöjning dessutom till fullo berodde på ett konkurrensbegränsande agerande, uppgick prisunderskridandet avseende nämnda import således till ungefär 17 procent.

Domstolens svar

29 Domstolen har i detta mål att pröva om gemenskapsinstitutionerna gjorde ett uppenbart fel vid prövningen av om gemenskapsindustrin vållats skada och om det fanns något orsakssamband mellan skadan och den subventionerade importen av tråd av rostfritt stål.

- 30 Finanzgericht Düsseldorf har angett att rådet i förordning nr 1599/1999 grundade sig på samma skäl som i förordning nr 2450/98 för att inte godta de invändningar som framställts av de indiska exporterande tillverkarna. Nämda invändningar utgörs av att gemenskapstillverkarna använt sig av restriktivt handelsbruk, närmare bestämt enhetlig tillämpning av legeringspåslaget.
- 31 I artikel 8.7 i grundförordningen föreskrivs att andra kända faktorer än den subventionerade importen, som samtidigt med denna skadar gemenskapsindustrin, skall granskas för att den skada som vållas av dessa faktorer inte skall tillskrivas den subventionerade importen enligt artikel 8.6.
- 32 Upplysningsvis föreskrivs i nämnda artikel bland annat att faktorer som i detta sammanhang kan betraktas som relevanta är bland annat restriktiva handelsbruk som tillämpas av producenterna i tredjeland och i gemenskspländer jämte konkurrens mellan dessa producenter.
- 33 Det skall å andra sidan påpekas att gemenskapsinstitutionerna på området för den gemensamma handelspolitiken och särskilt i fråga om handelspolitiska skyddsåtgärder, förfogar över ett stort utrymme för skönsmässig bedömning med hänsyn till de komplicerade ekonomiska, politiska och juridiska situationer som de skall bedöma (se dom av den 27 september 2007 i mål C-351/04, Ikea Wholesale, REG 2007, s. I-7723, punkt 40 och där angiven rättspraxis).

- 34 Det följer dessutom av fast rättspraxis att fastställelsen av huruvida gemenskapsindustrin vållats skada förutsätter en bedömning av komplicerade ekonomiska situationer. Domstolsprövningen av en sådan bedömning skall endast avse en kontroll av att handläggningsreglerna har följts, att de faktiska omständigheter som lagts till grund för bedömningen är materiellt riktiga, att bedömningen av dessa omständigheter inte är uppenbart oriktig och att det inte förekommit maktmissbruk (se domen i det ovannämnda målet Ikea Wholesale, punkt 41 och där angiven rättspraxis). Detta gäller bland annat vid fastställelsen av faktorer som vållar gemenskapsindustrin skada i ett antisubventionsförfarande.
- 35 Rådet och kommissionen har en skyldighet att vid fastställelsen av skada undersöka om skadan verkligen beror på import som varit föremål för subventioner och bortse från varje skada som beror på andra faktorer, särskilt sådan skada som kan tillskrivas gemenskapstillverkarna själva (se dom av den 11 juni 1992 i mål C-358/89, Extramet Industrie mot rådet, REG 1992, s. I-3813, punkt 16).
- 36 Vad beträffar förevarande mål noterar domstolen följande. AGST har gjort gällande att gemenskapsinstitutionerna underlät att pröva de invändningar som hade framställts av de indiska tillverkarna rörande legeringspåslagskartellen för platta produkter. För att tillbakavisa AGST:s argument i detta avseende har gemenskapsinstitutionerna i förfarandet vid EG-domstolen hänvisat till skäl 93 i förordning nr 1599/1999. I detta skäl bekräftas slutsatserna i skälen 209–216 i den provisoriska förordningen, eftersom inga nya argument framförts av de berörda parterna rörande de invändningar som framställts av de indiska exporterande tillverkarna, enligt vilka de uppgifter som lämnats av gemenskapsindustrin inom ramen för antisubventionsförfarandet var överdrivna till följd av den enhetliga tillämpningen av systemet med legeringspåslag.

- 37 I skälen 210 och 211 i den provisoriska förordningen anges att beslutet om konstaterande av ett konkurrensbegränsande förfarande avseende legeringspåslag avsåg platta produkter och inte långa produkter, såsom sådan tråd av rostfritt stål som är föremål för prövning i målet vid den nationella domstolen. De exporterande tillverkarna har emellertid gjort gällande att det olagliga förfarandet i fråga om platta produkter skulle få synergieffekter och få effekter i senare led i förädlingskedjan även för långa produkter.
- 38 För att vederlägga detta argument som framställts av de exporterande tillverkarna angav kommissionen i skäl 212 i den provisoriska förordningen att tråd av rostfritt stål av tekniska skäl inte framställs ur platta produkter och att det således är tveksamt om det samordnade förfarande som konstaterats för platta produkter får några effekter i senare led av förädlingskedjan när det gäller tråd av rostfritt stål. I skäl 212 anges vidare att det inte är samma företag som tillverkar platta produkter som tillverkar långa produkter och att antalet tillverkare av långa produkter är väsentligt högre än antalet tillverkare av platta produkter.
- 39 Domstolen finner i detta avseende att gemenskapsinstitutionerna, till skillnad från vad som har gjorts gällande av AGST, i överensstämmelse med kravet i grundförordningen att bortse från varje skada som beror på andra faktorer än subventionerad import, har prövat om de uppgifter som lämnats av gemenskapsindustrin inom ramen för antisubventionsförfarandet hade kunnat påverkas av att tillverkarna av platta produkter på ett samordnat sätt tillämpat systemet med legeringspåslag.
- 40 Till stöd för sina argument har AGST konstaterat att skälen 209–216 i den provisoriska förordningen, där kommissionen inte godtog den invändning som de indiska tillverkarna hade framställt angående förekomsten av en legeringspåslagsskartell, på det hela taget överensstämmer med skälen 43, 46 och 47 i förordning nr 2450/98. I domen i det ovannämnda målet *Mukand m.fl. mot rådet* slog förstainstansrätten fast att rådet just i de nämnda skälen 43, 46 och 47 gjort uppenbart felaktiga bedömningar.

- 41 Domstolen finner i detta avseende att det framgår av handlingarna i målet att förordning nr 1599/1999 och förordning nr 2450/98 avser rostfria produkter som hör till produktkategorin långa produkter. Det har i övrigt inte bestritts att det legeringspåslag som tillämpats för tråd av rostfritt stål hade bestämts på samma sätt av de företag som tillverkar stänger av stål, nämligen genom att legeringspåslaget som tillämpas på platta produkter av stål multipliceras med faktorn 1,35.
- 42 Frågan är då huruvida detta konkurrensbegränsande beteende som de företag som tillverkar platta produkter av stål gjort sig skyldiga till och som bestod i att på ett enhetligt sätt tillämpa legeringspåslagskartellen utgör en känd faktor i den mening som avses i artikel 8.7 i grundförordningen även beträffande tråd av rostfritt stål.
- 43 AGST har i detta sammanhang åberopat förstainstansrättens dom i det ovannämnda målet Mukand m.fl. mot rådet. Denna dom rör ett fastställande av det legeringspåslagsbelopp som begränsar konkurrensen. Detta tillämpades av gemenskapstillverkarna på platta produkter av rostfritt stål och det hade betydande återverkningar på priserna på stänger av stål och det innebar att dessa priser höjdes på konstgjord väg, vilket i sin tur ledde till att dessa priser inte var tillförlitliga vid fastställandet av skadan på gemenskapsindustrin.
- 44 I nämnda dom kom förstainstansrätten visserligen fram till att det inte kunnat fastställas att det slutgiltiga försäljningspriset på stänger av rostfritt stål hade bestämts genom ett samordnat förfarande mellan gemenskapstillverkarna. Förstainstansrätten fann dock att gemenskapsinstitutionerna hade underlåtit att beakta en känd faktor, förutom den subventionerade importen, som samtidigt hade kunnat vålla gemenskapsindustrin skada, genom att inte beakta den branschpraxis som på ett enhetligt och konstant sätt tillämpats av gemenskapstillverkarna av stänger av rostfritt stål och som haft den objektiva verkan att till marknaderna för dessa produkter på ett automatiskt sätt överföra konstgjorda prisökningar som genomförts till följd av ett samordnat förfarande mellan tillverkarna av platta produkter.

- 45 Domstolen kommer därför att pröva huruvida det samordnade förfarande beträffande legeringspåslag som tillämpades av de företag som tillverkar platta produkter, och vilket enligt förstainstansrättens dom i det ovannämnda målet Mukand m.fl mot rådet hade kunnat ha betydande återverkningar på priserna på stänger av stål, även kan ha haft sådana återverkningar på priset på tråd av rostfritt stål i den mening som avses i artikel 8.7 i grundförordningen.
- 46 Gemenskapsinstitutionerna har uppgett att legeringspåslaget för tråd av rostfritt stål redan hade uppfattats som utgörande en del av det slutgiltiga priset.
- 47 Enligt gemenskapsinstitutionerna uppgick legeringspåslaget för tråd av rostfritt stål under den tid som utredningen pågick till i medeltal mindre än 5 procent av det vägda genomsnittliga nettopriset på dessa produkter. Även om det antogs att legeringspåslagsbeloppet påverkats av det konkurrensbegränsande beteende som de företag som tillverkar platta produkter gjort sig skyldiga till, är verkan av den konstgjorda höjningen genom legeringspåslaget på de genomsnittliga vägda nettopriserna på tråd av rostfritt stål så liten att det inte påverkar tillförlitligheten av dessa priser.
- 48 AGST har gjort gällande att om legeringspåslaget för stänger av rostfritt stål på ett konstgjort sätt höjt priset på stänger, eftersom det multiplicerats med en avkastningsfaktor på 1,35, så har legeringspåslaget oundvikligen också på ett konstgjort sätt höjt priserna på tråd av rostfritt stål. Vid förhandlingen uppgav AGST att legeringspåslaget för tråd av rostfritt stål, under den tid som utredningen ägde rum, under alla omständigheter var större än de 4 eller 5 procent som kommissionen presenterat.
- 49 De exporterande tillverkarna har enligt AGST under det administrativa förfarandet uppgett att de gemenskapstillverkare som hade tillämpat ett legeringspåslag på tråd av stål hade bestämt dess storlek, i likhet med de företag som tillverkar stänger av stål, genom att multiplicera legeringspåslaget på platta stålprodukter med en faktor

på 1,35. Den objektiva verkan av detta var att till marknaderna för dessa produkter på ett automatiskt sätt överföra konstgjorda prisökningar som genomförts till följd av ett samordnat förfarande mellan tillverkare av platta produkter.

50 AGST har emellertid inte lämnat någon uppgift angående den parallella prisutvecklingen av platta produkter och tråd av rostfritt stål till följd av att avkastningskoefficienten 1,35 har tillämpats på ett enhetligt sätt av de företag som tillverkar tråd på platta produkter som skulle kunna visa att det konkurrensbegränsande beteende som de företag som tillverkar platta produkter gjort sig skyldiga till kunde ha betydande återverkningar på prisnivån på tråd av rostfritt stål som kan ha höjt priset på ett konstgjort sätt.

51 Såvitt avser målet vid den nationella domstolen har gemenskapsinstitutionerna inte underlåtit att beakta en känd faktor såsom systemet för tillämpning av legeringspåslag. Gemenskapsinstitutionerna har nämligen undersökt faktorn som rör tillämpningen av legeringspåslaget och därvid kommit fram till att denna faktor motsvarar en liten procentuell andel av det slutgiltiga priset. Mot denna bakgrund åligger det de parter som gör gällande att förordningen är ogiltig att åberopa bevisning till styrkande av att den omständigheten att de företag som tillverkar platta produkter har tillämpat legeringspåslaget på ett samordnat sätt kan ha haft så betydande inverkan att de slutgiltiga priserna på tråd av rostfritt stål inte längre kunde användas för att konstatera att gemenskapsindustrin vållats skada och för att konstatera att det finns ett orsakssamband mellan denna skada och den subventionerade importen.

52 I handlingarna i målet finns emellertid inte några uppgifter som visar att gemenskapsinstitutionerna gjorde en uppenbart oriktig bedömning då de, vid fastställandet av skadan och orsakssambandet mellan denna skada och den subventionerade importen, kom fram till att det inte fanns några andra faktorer än den subventionerade importen som, enligt AGST, samtidigt med denna skadade gemenskapsindustrin.

- 53 AGST har endast åberopat förstainstansrättens dom i det ovannämnda målet Mukand m.fl. mot rådet som grund för sitt argument att slutsatserna i denna dom skall tillämpas på förordning nr 1599/1999. AGST har därvid gjort gällande att tråd av rostfritt stål, liksom stänger av rostfritt stål, är långa produkter samt att legeringspåslaget beträffande de två varuslagen beräknats på ett liknande sätt.
- 54 Någon uppgift har inte lämnats beträffande omständigheten att den samordnade tillämpningen av legeringspåslaget på platta produkter lett till en sådan höjning av den allmänna prisnivån på tråd av rostfritt stål att de slutgiltiga priserna på sistnämnda produkter inte kunde anses som en tillförlitlig indikation vid fastställelsen av den skada som vållats gemenskapsindustrin på grund av den subventionerade importen.
- 55 Vid prövningen av den hänskjutna frågan har det således inte framkommit någon omständighet som påverkar giltigheten av förordning nr 1599/1999.

Rättegångskostnader

- 56 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (fjärde avdelningen) följande:

Vid prövningen av den hänskjutna frågan har det inte framkommit någon omständighet som påverkar giltigheten av rådets förordning (EG) nr 1599/1999 av den 12 juli 1999 om införande av en slutgiltig utjämningstull och slutgiltigt uttag av den provisoriska tull som införts på import av tråd av rostfritt stål med en diameter av minst 1 mm med ursprung i Indien och om avslutande av förfarandet rörande import av tråd av rostfritt stål med en diameter av minst 1 mm med ursprung i Republiken Korea.

Underskrifter